

DARMO 1/2 ROUTI - XIII.

Neděle, 30. září 2018

Jak Bedřich vystupoval - Byla to zvláštní zkušenost, takže dějství domácího na půlnoci. Ale nic naplánoval, aby život nabral zase novou směru. Celkem dva roky všechno klapalo a moc dokonale. Jolanka chodila do školy, jezdila dvakrát týdně do brněnské redakce novin, pro kterou už jsem zase psala.

Ostatně-

dny jsem pracovala doma. Natálie byla sice na mateřské, ale když se po Ostrově rozkřiklo, že je veterinářka, měla tak o záživu postaráno. V domácích pracích jsme se stědaly, a když bylo třeba, pohledaly jsme si vzájemně holáčky.

Posledně-

dobou však už začal Natálii chybět chlap. Bylo to na začátku druhého léta, co jsme spolu bydlely, když se zamilovala do ovčáka. Tedy já jsem mu předala ovčák. Jmenoval se Igor, pracoval někde v autoservisu, ale k manželům jezdil stáhat ovce. Musím uznat, že když si svlečen do prádelny pohazoval s těmi zvířátky, byl velmi naveno moc sexy.

Někdy

týdně kolem sebe kroužili a Natka mezitím u domácích vyzvědala, že je rozvedená a má desetiletého syna ve svém páteři. Manželka přitom mu utekla s nějakou ženou. Byla - a na druhém konci republiky a kluka viděla naposledy o Vánocech.

Za

dvěmi se nám nejednou začaly objevovat kytky a drobné děrky. Potom se objevil i sám Igor a pozval Natálii na automobilový závod. Ať jí takové akce ani v nejméně - nezajímala, ochotně s ním jela. Vrátila se z Igora i z jeho syna Martina nadšeně a neubáhl ani dávat - máš - c, když já - nabídl, aby se k nám s Helenkou nastěhovala.

Na

rozloučenou přinesla Natálie Jolance živého hnědého králička se sklopenými ušima.

Žmami,

mě - že se mnou spát v posteli? - ptala se hned Jolanka.

ŽKdepak,

to přece není - kočka. Králiček by ti nadával do postele bobky. -

V tu

chvilku - zrovna králiček - nízorně přivedl, jak to umí. Připravila jsem balíček vlněných desinfekčních ubrousků a přikázala Jolance, aby po něm všechny bobky sbírala do ubrousků a házela do záchodu. Obávám se, že byla zaujata hrou s novým kamarádem, tak jsem jim ještě nasypala do misky okolojdovců cerejně - kuličky a v

klidu jsme si s Natáľií- sedly ke káľiváľ.

âĚžRozmyslela

sis to opravdu dobáťme?âĚœ zaáľala jsem opatrnáľ.

âĚžJáľ

váľ-m, je to hroznáľ rychláľ, ale on je tak áľáľasnáľ½. Kdyáľ¾ budu dlouho váľihat, uráľitáľ mi ho vyfoukne náľjakáľ jináľ.âĚœ

âĚžA

co tu budeáľ dáľlat, chtáľla ses páťmece vráľtit do Brna, ne? Myslíáľ, áľe páľjde Igor s tebou, kdyáľ¾ máľ tady v Ostrováľ baráľk?âĚœ

âĚžAbys

váľdáľla, to uáľ¾ máľim vymyáľlenáľ. Veterináľáľ, kteráľ½ je ve vedlejáľ vesnici, páľjde páťmáľ-áľtáľ rok do dáľchodu, tak po náľm páťmevezmu ordinaci, uáľ¾ jsem s náľm domluvenáľ.âĚœ

âĚžA

na kluka si troufneáľ?âĚœ

âĚžHeli,

kdyáľ¾ to nezkusáľ-m, tak se to nedozváľ-m, ale doufáľim, áľe to zvláľdnu. Martin to nemáľ jednoducháľ, kdyáľ¾ mu máľma odeáľla. Oba to nesli dost táľáľce a Igor se dodnes nesmáľ-áľ s táľ-m, áľe mu utekla se áľenskou.âĚœ

âĚžMáľla

bys mu vysváľtlit, áľe aspoáľ nemusáľ-máľt pocit, áľe v náľáľem selhal jako chlap. V táľhle situaci prostáľ nemohl konkurovat.âĚœ

âĚžTo

máľáľ vlastnáľ pravdu,âĚœ usmáľla se a najednou zpozornáľla.

âĚžCo

to máľáľ, beruáľko? Pojáľ mi to ukáľzat!âĚœ

Maľáľ

Helenka k náľm páťmibáľhla a v kaáľdáľ ruáľiáľce dráľela mezi prstáľ-ky hnáľdou kulíáľku. Kaáľdáľ z nich máľla evidentnáľ odliáľnáľ½ páľvod.

Natáľlie

se rozesmáľla: âĚžTak by máľ teáľ zajáľ-malo, kteráľ jáľ- váľ-c chutnaly.âĚœ

Radáľji

jsem zdroj bobkáľ zaváťmela do práľzdnáľ kráľiáľ-káľrny na dvoáťme. Jolanka hlasitáľ protestovala, ale sláľbila jsem jáľ- áľe druháľ½ den zajedeme koupit kráľiáľ-kovi klec, aby ho mohla máľt ve sváľm pokojáľ-áľku. Aspoáľ jáľ- tam nebude smutno, aáľ¾ se maláľ kamaráľdka odstáľhuje.

Naáľtáľstáľ-

se holky páťmesunuly jen na druháľ½ konec vesnice, takáľ¾ jsme se áľasto váľdaly. Jáľ jsem váľjak máľla stáľle silnáľjáľ- pocit, áľe uáľ¾ by to chtáľlo takáľ náľjakou zmáľnu. Dcera páľjde za rok do áľkoly, asi by bylo rozumnáľ, abychom se vráľtily do Brna.

Horáři-

bylo, že jsem netužila, žeho se vlastně chytit. Nevěděla jsem, jestli bude lepší - než jak byt koupit nebo zatím raději pronajmout, ani kterou bych měla zvolit. Když jsem si ale uvědomila, jak tam někde budu dříve sama, ani se mi nikam nechtělo. Jak to tak bývá, vjechno dopadlo úplně jinak, než jsem doukala, ale nebudu měděná-hat.

..
..

Jolanka

dala králičkovi jméno Bedřich a koupili jsme mu velkou klec s dvěma domečkem. Bydlel u nás - v pokoji, ale protože v noci po půlnoci nějak hlučel a budil ji, tak jsem ho vždycky večer stěhovala do kuchyně. Když jednou pan domácí viděl, jak s velkou klecí zřepasím, připevnil k němu zespuď kolečka a náš Bedřich měl rájem maringotku.

Byl

milá a přátelná, ale jak ho člověk pustil z oči, začal škodit. Jolanka sice dostala zřízek pouhých králičků z klece, pokud si s ním zrovna nehrála, přesto stále zničit spoustu věcí. Nepotěšil ani ržených, nabíječek, nábytku, peřin, prostěradel a oblečení, ve kterém jsme nevěkali nacházely různé otvory, co tam dříve nebyly. Postupem času napáchal škody za pár koruněk pár tisíci. Někdy jsem měla chuť poslat Natěli fakturu.

Pak

nám králičk vybuchl.

To

se tehdy zastavila Natka s dětmi, když přijeli z westernového města a přivezli Jolance nějaké děrky. Martin si hrál na pistolník a proháněl dvě vata s indiánskými šelkami na hlavičkách po zahradě. Za chvíli si šli hrát s králičkem a já jsem jim chystala v kuchyni pudinkový pohár. Natělie si sedla ke mně a bleskla o Igorovi. Vlastně jsem já docela zvěděla. Ne Igora, ale ten pocit, jak byla krásná zamilovaná. Kdo vě, jestli má věc je třeba, než co takového potká, přikala jsem si. Michal má dost tvrdě zbavil iluzí - a je třeba, že věmu nastavil látku po půlnoci vysoko.

Najednou

něco tak zvláštně luplo a vzápětí - přiběhla Jolanka.

Žmami,

mami, Běovi se něco stalo, což kámi.

Ály

jsme se rychle poděvat. Nejdříve jsme ucítily pach nějakého spáleného.

ŽMartine,

co jste tady vyváděly? což poděvala se Natělie podezřavě na hochy. ŽA kde je králičk?

ŽMy

nic, ale někdo bouchlo a on začal strážně rychle běhat a pak se schoval za skříní. Teď nechce vyložit ven, což kráčí Martin rameny.

â€žA

co je tohle?â€œ sebrala jsem ze zemÄ› jakÄ½si Ä•tvereÄ•ek.

Byla

to kapsle z Martinovy pistole, a tÄ•m pÄ•idem bylo jasno. KrÄ•ilÄ•k takovou takÄ•
naÄ•jel, skousnul a ona mu vystÄ•elila v tlamiÄ•ce. NatÄ•lie se vrÄ•tila do
kuchynÄ› pro smetÄ•k a jedinÄ½m pohybem vyÄ•oupla BedÄ•micha na svÄ›tlo boÄ¼Ä•. TÄ•Ä•sl se
jako osika a mÄ›l ohoÄ•elÄ• fousy.

Trochu

se popÄ•lil, ale nebylo to naÄ•stÄ•- nic hroznÄ•ho. Jeden den nic neÄ¼ral, jen pil
vodu, ale druhÄ½ den uÄ¼ o niÄ•em nevÄ›dÄ›l.

MIA KOBOSILOVÄ•